

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 3736/2/2013

SENTINȚA CIVILĂ NR. 2855
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 30.09.2013
CURTEA CONSTITUITĂ DIN :
PREȘEDINTE : SPÎNU OVIDIU
GREFIER : FUIOREA VICTORIA MIHAELA

Pe rol este acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâtul VAMAN IOSUB având ca obiect „anulare act administrativ”.

La apelul nominal făcut în ședința publică, a răspuns reclamantul, prin consilier juridic [REDACTAT], cu delegație la dosar și pârâtul, prin avocat [REDACTAT], cu împuternicire avocațială la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Curtea acordă cuvântul părților prezente în dezbaterea probatoriului.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită instanței încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Pârâtul, prin avocat, solicită instanței încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei. Solicită totodată instanței să pună în vedere reclamantului să depună la dosar ordinele și instrucțiunile care reglementează procedurile de punere în aplicare a legislației în domeniul siguranței naționale din acel timp și pe baza cărora pârâtul a executat activitățile la care se face referire prin cerere, pentru a se demonstra că pârâtul și-a desfășurat activitatea în limitele cadrului legal la acea dată.

Reclamantul, prin consilier juridic, arată că se opune acestei cereri și precizează că aceste aspecte nu au fost niciodată contestate, motiv pentru care apreciază că această probă nu este pertinentă, concludentă și utilă soluționării cauzei.

Curtea încuviințează pentru părți proba cu înscrisurile depuse la dosar ca fiind pertinente, concludente și utile soluționării cauzei.

Respinge ca inutilă soluționării cauzei cererea pârâtului de a pună în vedere reclamantului să depună la dosar ordinele și instrucțiunile care reglementează procedurile de punere în aplicare a legislației în domeniul siguranței naționale din acel timp și pe baza cărora pârâtul a executat activitățile la care se face referire prin cerere având în vedere caracterul necontestat a situației de fapt

Curtea comunică pârâtului, prin avocat, răspunsul la întâmpinare depus de reclamant la dosar.

Nemaifiind cereri de formulat, excepții de invocat, sau probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reclamantul, prin avocat, solicită instanței admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și constatarea calității de lucrător al Securității în privința pârâtului. Învederează că pârâtul a îngăduit următoarele drepturi la viață privată prev. de art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și dreptul la secretul corespondenței și al convorbirilor telefonice prev. de art. 33 din Constituția României din 1965. Arată că pârâtul îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute de art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008.

Pârâtul, prin avocat, solicită instanței respingerea acțiunii ca neîntemeiată. Învederează că toate măsurile luate de reclamant au fost luate pe linie ierarhică, multe din notele informative menționate în cuprinsul acțiunii neavând semnătura pârâtului. Precizează că din conținutul notelor de constatare nu rezultă că a fost încălcat dreptul la viață privată și dreptul la secretul corespondenței și al convorbirilor telefonice. Solicită respingerea acțiunii pentru motivele expuse pe larg în cuprinsul întâmpinării.

Curtea, în conformitate cu prevederile art. 150 Cod Procedură civilă, declară dezbaterile închise și reține cauza spre soluționare.

CURTEA,

Deliberând, reține următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII a Contencios Administrativ și Fiscal la data de 22.05.2013, reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâtul VAMAN IOSUB, ca prin sentința ce o va pronunța să constate calitatea de lucrător al Securității în privința pârâtului.

În motivarea acțiunii a învederat următoarele:

Prin cererea nr. P 2841/09/21.09.2009, adresată C.N.S.A.S. de doamna [REDACTAT], se solicita verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului la care petenta a avut acces în temeiul art. 1 alin. 7 și alin. 8 din Ordonanța de Urgență a Guvernului aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008. Astfel, în dosarul I 236095 solicitat în temeiul legii de către doamna [REDACTAT], pârâtul figurează în vol. 2, filele 2-3, 52, 55, 73, 133. Ținând cont de prevederile art. 1 alin. 7 și alin. 8 din Ordonanța de Urgență nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererea formulată este legală.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/368/13.02.2013, precum și al înscrisurilor pe care le-a atașat acțiunii, pârâtul, având gradul de maior în cadrul Direcției a IV-a, Biroul de Contrainformații al U.M. 02192 Constanța a participat activ la supravegherea informativă colonelului doctor F.H. și a soției acestuia deoarece fuseseră semnalati de rețeaua informativă cu manifestări dușmănoase. Ca urmare a interceptării corespondenței familiei respective, rezultă că aceștia poartă corespondență cu persoane din străinătate, fiind și vizitatori ai Ambasadelor Austria și Italia din București. În concluzie, pentru clarificarea

relațiilor respectivilor pârâtul apreciază că se impun investigații asupra unei persoane din anturajul celor doi . De asemenea, apreciază că se impune reinstruirea cu notă de sarcini a sursei <LIVIA> , concomitent cu interceptarea corespondenței interne și externe a familiei urmărite . Nu în ultimul rând, pârâtul propune studierea fostului dosar de verificare al medicului F.D.H., solicitarea unor informații la Direcția a III—a referitoare la conținutul discuțiilor pe care doamna F. le-a avut la Ambasada Italiei și Austriei , precum și interceptarea convorbirilor telefonice . Ca urmare a aprobării planului de măsuri întocmit de mr. VAMAN, în plus față de măsurile prezentate anterior, s-a procedat și fa verificări la domiciliul din București al familiei urmărite .

Apreciază că din toate documentele arătate mai sus se poate observa implicarea ofițerului în obținerea informațiilor respective. De asemenea, important este faptul că simpla obținere a unor informații cu caracter personal referitoare la cei urmăriți de Securitate, fără cunoștința și fără acordul acestora și pentru motive care nu aveau de a face cu apărarea intereselor naționale, constituia o violare a dreptului la viață privată.

Referitor la afilierea ofițerului în raport de motivul deschiderii dosarului, arătăm că nu se poate admite că fapta de a trata medical, chiar și în străinătate o persoană, poate fi calificată un ca fiind un act de spionaj. Din această perspectivă, consideră că este evident că pârâtul, chiar dacă era încadrat la Biroul de Contraspionaj, nu se ocupa exclusiv de probleme de această natură.

Față de cele arătate, precizează că definiția legală a noțiunii de lucrător nu presupune situațiile în care respectivele persoane (ofițeri, subofițeri) încălcau întregul sistem juridic în vigoare înainte de 1989, ci doar cazurile în care aceștia suprimau sau îngreădeau <drepturi și libertăți fundamentale ale omului>. Din punct de vedere al legiuitorului, este irelevant dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară. Altfel spus, un angajat al Securității care respectând instrucțiunile din acea vreme ar fi instrumentat un dosar încălcând, pe motive politice, drepturi și libertăți fundamentale stipulate de Constituția de la acea dată, precum și de pactele internaționale, la care România era parte, respectivul se înscria în sfera lucrătorilor Securității, în sensul OUG nr. 24/2008, cu modificările și completările ulterioare.

A arătat că pârâtul, prin activitățile desfășurate, a îngreădit drepturile și libertățile fundamentale, garantate de legislația din acea vreme. Astfel, în speța dată, îngreădirea dreptului la viață privată s-a produs în momentul în care Securitatea a pătruns în intimitatea persoanei urmărite prin interceptarea, fără teme, a corespondenței. De asemenea, prin aceeași măsură s-a încălcat și secretul convorbirilor telefonice.

A opinat că activitățile desfășurate de către pârâtul Vaman Iosub, în calitate de angajat al fostei Securități, au îngreădit următoarele drepturi și libertăți fundamentale recunoscute și garantate de legislație în vigoare la acea dată:

- > dreptul la viață privată - art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului;
- > dreptul la secretul corespondenței și al convorbirilor telefonice -art. 33 din Constituția României din 1965;

Pentru argumentele prezentate anterior, consideră că sunt asigurate condițiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008 pentru a se putea constata calitatea de „lucrător al Securității”. Astfel, norma citată impune îndeplinirea următoarelor condiții pentru a se putea reține calitatea invocată:

1. Persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989. Or, în speța dată, această condiție este asigurată deoarece, așa cum am mai precizat, domnul VAMAN Iosub a avut gradul de maior (1967-1968), în cadrul Direcției a IV-a, Biroul Contraspionaj.

2. În calitatea menționată la punctul 1 să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Și această condiție este asigurată prin acțiunile expuse pe larg anterior. Așa cum se poate observa, toate măsurile î pârât au încălcat drepturi și libertăți fundamentale ale omului garantate prin le acea dată.

În drept, și-a întemeiat acțiunea pe conținutul articolelor art. 1 alin. 7 și alin. 8, art. 2 lit. a), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 27 alin. 1 și alin. 5 și art. 35 alin. 5 lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 194 al Codului de Procedură Civilă.

Pentru aceste motive, a solicitat instanței să aprecieze asupra calității de lucrător al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtul Vaman Iosub.

În dovedirea acțiunii, a depus la dosar următoarele înscrisuri:

1. Nota de Constatare nr. DI/1/368/13.02.2013, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.;
2. Dosarul I 236095 (cotă C.N.S.A.S), voi. 2, f. 2-3, 52-54, 55-56, 73-74, 80-82, 90, 91, 93, 96-98, 102, 107-109, 111-116, 133-134, 142, 144, 145, 156, 157-158; voi. 3, f. 1-5v;
3. Cererea nr. P 2841/09/21.09.2009, adresată C.N.S.A.S. de doamna [REDACTAT]
4. Delegația de reprezentare în instanță a C.N.S.A.S.

Materialele menționate la punctele 2 respectă condițiile puse de articolul 11 alineatul 3 al Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 293/2008.

Pârâtul, legal citaț ,a formulat și depus la dosarul cauzei întâmpinări, prin care au solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Analizând probele administrate în cauză instanța instanța reține că cererea reclamantei este neîntemeiată, urmând a fi admisă ca atare,

Analizând fondul cauzei curtea consideră necesar a efectua câteva aprecieri cu caracter general, de natură să pună în lumină rațiunea adoptării legislației privind accesul la

propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și consecințele hotărârilor judecătorești pronunțate în urma parcurgerii procedurilor prevăzute de O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008.

În acest sens, trebuie observat că în preambulul O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008, se relevă că „în perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, puterea comunistă a exercitat, în special prin organele securității statului, parte a poliției politice, o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, drepturilor și libertăților lor fundamentale”.

Din analiza preambulului și a prevederilor OUG nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, rezultă, fără echivoc, că rațiunea adoptării acestui act normativ derivă din necesitatea cunoașterii de către membrii unei societăți postcomuniste a fostului regim totalitar, depășirii nivelului organizatoric, intelectual și moral impus de un sistem caracterizat prin structuri și moduri de gândire inadecvate, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, creării unei culturi politice autentice și a unei societăți civilizate, verificării a posteriori a comportamentului persoanelor care, în prezent, candidează pentru, sau, după caz, ocupă demnități ori funcții publice (aflându-se în situații de a fi garanții Constituției și ai democrației) sau dețin titluri care implică o dimensiune morală primordială, legea neavând un scop punitiv și neînstituirea o responsabilitate penală a celor în privința cărora se va constata că au fost lucrători sau colaboratori ai Securității. Totodată, reglementarea în discuție contribuie la o mai bună înțelegere a prezentului și la o proiectare adecvată a viitorului societății românești.

În esență, sub aspectul care interesează în cauză, OUG nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, urmărește scopul de deconspirarea, indicat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarului întocmit de Securitate, sau au efectuat activitățile prevăzute de actul normativ, prin consemnarea publică – publicarea în Monitorul Oficial al României Partea a III-a, și punerea la dispoziția mijloacelor de informare în masă de către reclamantul C.N.S.A.S., în temeiul art.12 alin.1 din ordonanță, a celor care ocupă demnitățile sau funcțiile enumerate în art.3, precum și a celor care își manifestă intenția de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnități sau funcții publice, actul normativ antrenând doar eventuale consecințe de ordin moral în privința celor care au încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale altora în perioada dictaturii comuniste.

Prin urmare, rolul instanței judecătorești investită cu soluționarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător sau după caz, colaborator al Securității, nu este acela de a stabili vinovații sau de a le comensura, de a aplica pedepse și de a le individualiza, instanța nerealizând o justiție retributivă, ci de a verifica, pe baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva reclamantului C.N.S.A.S. și eventual, a altor probe, întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege pentru existența calității în discuție, rațiunea legii și rolul instanței fiind în acord cu principiile stabilite atât prin Rezoluția Adunării Parlamentare a

Consiliului Europei nr.1096/1996 privind demantelarea fostelor regimuri comuniste, cât și prin jurisprudența C.E.D.O. ca expresie a celor mai înalte idei despre justiție și echitate (a se vedea hotărârea de Mare Cameră pronunțată la data de 16.03.2006 în cauza Zdanoka contra Letoniei; decizia de inadmisibilitate din 22.11.2001 în cauza Knauth contra Germaniei).

Dispozițiile art.2 lit.a din OUG 24/2008 definesc noțiunea de *lucrător al Securității* ca fiind „*orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945 - 1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului.*”

Din cuprinsul acestei prevederi legale, rezultă că pentru a se putea reține calitatea invocată, trebuie îndeplinite următoarele condiții:

1. Persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989.

Or, în speța dată, această condiție este asigurată deoarece pârâtul Vaman Iosub a avut calitatea de ofițer al Securității în perioada 1945-1989, având gradul de maior în cadrul Direcției a IV-a, Biroul de Contrainformații al U.M. 02192 Constanța

Din acest punct de vedere, al încadrării ca și ofițer de securitate, nu există nici un fel de contradicții între probele administrate, cu atât mai mult cu cât pârâtul este indicat cu datele de stare civilă.

2. În calitatea menționată la punctul 1, persoana să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Și această condiție este evident asigurată în cauză, prin acțiunile expuse pe larg anterior.

Așa cum se poate observa, toate măsurile întreprinse de către pârât au încălcat flagrant drepturi și libertăți fundamentale ale omului garantate prin legile în vigoare și la acea dată.

Definiția legală a noțiunii de lucrător nu presupune situațiile în care respectivele persoane (ofițeri, subofițeri) încălcau întregul sistem juridic în vigoare înainte de 1989, ci doar cazurile în care aceștia suprimau sau îngrădeau drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Din punctul de vedere al legiuitorului, este irelevant dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară. Altfel spus, un angajat al Securității care, respectând instrucțiunile din acea vreme, ar fi instrumentat un dosar încălcând, pe motive politice, drepturi și libertăți fundamentale stipulate de Constituția de la acea dată, precum și de normele internaționale, la care România era parte, respectivul se înscria în sfera lucrătorilor Securității, în sensul prevederilor O.U.G. nr. 24/2008 cu modificările și completările ulterioare.

Din înscrisurile depuse la dosarul cauzei curtea constată că prin cererea nr. P 2841/09/21.09.2009, adresată C.N.S.A.S. de doamna [REDACTED] s-a solicitat solicitarea verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului la care petenta a avut acces în

temeiul art. 1 alin. 7 și alin. 8 din Ordonanța de Urgență a Guvernului aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008.

Astfel, în dosarul I 236095 solicitat în temeiul legii de către doamna [REDACTAT] pârâtul figurează în vol. 2, filele 2-3, 52, 55, 73, 133. Ținând cont de prevederile art. 1 alin. 7 și alin. 8 din Ordonanța de Urgență nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererea formulată este legală.

Din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/368/13.02.2013, precum celelalte înscrisuri depuse la dosarul cauzei curtea reține că pârâtul, având gradul de maior în cadrul Direcției a IV-a, Biroul de Contrainformații al U.M. 02192 Constanța, a participat activ la supravegherea informativă a colonelului doctor F.H. și a soției acestuia deoarece fuseseră semnalaji de rețeaua informativă cu manifestări dușmănoase.

Ca urmare a interceptării corespondenței familiei respective, a rezultat că aceștia poartă corespondență cu persoane din străinătate, fiind și vizitatori ai Ambasadelor Austria și Italia din București, iar pentru clarificarea relațiilor respectivilor pârâtul a apreciat că se impun investigații asupra unei persoane din anturajul celor doi.

De asemenea, pârâtul a apreciat că se impune reinstruirea cu notă de sarcini a sursei <LIVIA>, concomitent cu interceptarea corespondenței interne și externe a familiei urmărite.

Totodată, pentru supravegherea operativă a persoanelor vizate pârâtul a propus studierea fostului dosar de verificare al medicului F.D.H., solicitarea unor informații la Direcția a III-a referitoare la conținutul discuțiilor pe care doamna F. le-a avut la Ambasada Italiei și Austriei, precum și interceptarea convorbirilor telefonice.

Ca urmare a aprobării planului de măsuri întocmit de pârâtul din prezenta cauză, în plus față de măsurile prezentate anterior, s-a procedat și la verificări la domiciliul din București al familiei urmărite.

Din înscrisurile menționate anterior rezultă implicarea pârâtului în calitatea acestuia de ofițer al fostei Securități în obținerea informațiilor respective. De asemenea, important este faptul că simpla obținere a unor informații cu caracter personal referitoare la cei urmăriți de Securitate, fără cunoștința și fără acordul acestora și pentru motive care nu aveau de a face cu apărarea intereselor naționale, constituia o violare a dreptului la viață privată.

Nu se poate admite că fapta de a trata medical, chiar și în străinătate o persoană, poate fi calificată un ca fiind un act de spionaj. Din această perspectivă, instanța reține că este evident că pârâtul, chiar dacă era încadrat la Biroul de Contraspionaj, nu se ocupa exclusiv de probleme de această natură.

Având în vedere situația de fapt menționată anterior curtea reține că prin activitățile desfășurate pârâtul a încălcat drepturile și libertățile fundamentale, garantate de legislația din acea vreme. Astfel, în speța dată, încălcarea dreptului la viață privată s-a produs în momentul în care Securitatea a pătruns în intimitatea persoanei urmărite prin interceptarea, fără temei, a corespondenței. De asemenea, prin aceeași măsură s-a încălcat și secretul convorbirilor telefonice.

Activitățile desfășurate de către pârâtul Vaman Iosub, în calitate de angajat al fostei Securități, au îngrădit următoarele drepturi și libertăți fundamentale recunoscute și garantate de legislație în vigoare la acea dată:

- > dreptul la viață privată - art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului;
- > dreptul la secretul corespondenței și al convorbirilor telefonice -art. 33 din Constituția României din 1965;

Susținerile sale în sensul că nu s-a putut adapta cerințelor impuse de această activitate specifică sistemului de opresiune, sunt infirmate de probele administrate cauzei, multe din aceste înscrisuri, fiind semnate de către însuși pârâtul, probe care relevă desfășurarea acestei activități de încălcare a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, acesta având reprezentarea exactă faptelor reprobabile pe care cu bună-știință le-a comis .

Așa cum reiese din documentele evidențiate anterior, semnate personal de către pârât, activitatea acestuia se remarcă prin acțiunile ce au avut ca efect îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, respectiv dreptul la viața privată, încălcându-se concomitent, și dreptul fundamental la libertatea de opinie și de exprimare, ca și dreptul la libera circulație a persoanelor.

Susținerile sale în sensul că nu a făcut decât să respecte legile în vigoare la acel moment, precum și ordinele date de superiorii săi, nu este întemeiată, deoarece pârâtul, ca persoană înzestrată cu liber-arbitru, avea posibilitatea de opțiune și astfel, de a nu vătăma drepturile și libertățile fundamentale ale semenilor săi. Nu mai puțin, pârâtul avea funcție de conducere astfel încât puterea sa de decizie și deci, de neluare a unor astfel de acțiuni vătămătoare pentru alții, era foarte mare.

Apărarea pârâtului în sensul că activitățile acestuia nu au avut ca efect îngrădirea drepturilor și libertăților vreunei persoane ca urmare a celor care i se impută, este total nefondată, pârâtul dovedind că nu înțelege astfel, modul în care sancțiunile vechiului regim comunist, inclusiv măsura avertizării sau punerii în dezbaterea publică, a comportamentului unei persoane, au afectat psihic, așa cum era și firesc, persoanele supravegheate.

Nu mai puțin, afirmația că astfel de persoane nu au avut de suferit, ci dimpotrivă, au fost catalogate drept curajoase și respectate în comunitate, denotă nu numai cinism, dar și împrejurarea că pârâtul cunoștea prea bine gravitatea faptelor sale, neputându-se astfel, pune în umbra apărării uzanțelor regimului comunist.

Împrejurarea că a efectuat activități în cadrul Direcției pentru Securitatea Statului și a realizat activitățile specifice acestei activități de spionaj, nu înlătură realizarea faptelor reprobabile efectuate anterior de către acesta, a căror realizare a fost dovedită de către reclamant în cauză, potrivit argumentelor evidențiate anterior.

Pentru argumentele prezentate anterior, instanța reține că sunt îndeplinite condițiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, pentru a se putea constata calitatea de „lucrător al Securității”, acțiunea urmând a fi admisă astfel cum a fost formulată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :

Admite cererea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU
STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, str. Matei Basarab, nr. 55-
57, sector 3 în contradictoriu cu pârâtul VAMAN IOSUB, cu domiciliul procesual ales în
București, str. [REDACTED]

Constată calitatea de lucrător al Securității în privința pârâtului.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată azi, 30.09.2013 în ședință publică.

GREFIER,
FUIOREA VICTORIA MIHAELA

CONFORM CU
ORIGINALUL